

твание на дѣца. При това той бѣше задъжилъ по-немощны-ты отъ тѣхъ, да списвать сякаквы полезны списанія, а то помогнало за опазваніе-то на много стары рѣкописы.

Уставъ-ть на Св. Венедикта бѣше най-сгодный, да ся приспособи на тогавашны-ты нужды, затова го приѣли и повече-то монастыри по Италії, Галлії и Испанії.

§. 60. Богослуженіе.

И Богослуженіе-то въ тоя периодъ ся развило и опредѣлило по-добрѣ.

Части-ты, отъ кои-то състои (н. пр. четеніе-то на Слово Божіе, пѣніе-то на священны-ты пѣсни, молитвы-ты, извѣршваніе-то на св. тайнства и проповѣди-ты) си останжалы пакъ сѫщи-ты, като и напрѣдъ. Нѣ тогава, кое-то трябаше да ся чете, избираще ся и завысяше обыкновенно отъ волѣ-тѣ на прѣдстоятеля, а сега за сякої недѣленъ и праздниченъ день си има вече, сичко наря-дено и опредѣлено. Александрийскій диаконъ, Евталій раздѣлилъ евангеліе-то и Апостола на зачала или отдѣлки, кои-то сичка-та черкова е приѣла и употреблява до днесь. Тай сѫще настанжало промѣненіе и въ пѣніе-то, кое-то по-напрѣдъ ся пѣло отъ сички, кои-то бѣхж въ черковж-тѣ, а сега вече сж введеніи пѣвици, и е освѣршенствовано до единъ высокъ стъпень. Въ VIII-ый вѣкъ ся съставили осемь-тѣ гласа или напѣви, кои-то трајуть и до днесь. Пакъ въ тоя вѣкъ влѣзли въ употребленіе при Богослу-женіе-то и органи-ти на западъ, и напрѣжни-ты пѣсни сж умно-жили още и съ другы, кои-то съставихж Сирианинъ-ть Ефремъ, Василій Великий, Григорій Богословъ, Св. Амвросій и Ив. Дамаскынъ.

Начинъ-ть, по кои-то ставала литургія-та и други-ты тайнства, и кои-то ся пазяше тайно само отъ пастыри-ты, сега вече ся написалъ, и на Истокъ ся изложилъ отъ Василія Великаго, а послѣ, — и отъ Ив. Златоуста въ образа, подъ кои-то ся върши и днесь въ наши-ты Православны черковы, съ исключеніе само на нѣколко молитвы *), кои-то сж притурены испослѣ. Въ VI-ый вѣкъ пажъ Григорій Двоесловъ написалъ и чина отъ литургіј-тѣ на Преждеосвященны-ты. Златоустъ нарядилъ още и всенощны-ты бденія, крестны-ты ходове и молебствія-та.

*.) Въ VI-ый вѣкъ ся притурило на Литургіј-тѣ и: 1) Пѣснь-та „Едино-родный Сыне и Слове Божій“, съчинена отъ императора Юстиниана, за оборваніе на Несториевж-тѣ и Евтихиевж-тѣ ересь; 2 Трисвята-та — „Святый Боже“; 3) Херувимска-та пѣснь и 4) Пъяніе-то Символа на вѣрж-тѣ.